

**Boodschap van de Algemeen Overste aan de Salesiaanse Jongeren
Rome, 31 januari 2011**

Beste jonge vrienden,

Bij het zenden van deze boodschap groet ik jullie met grote vreugde. Het zijn woorden en gevoelens die ik uitdruk in de aanwezigheid van de Heer Jezus, de Goede Herder. Ik bid dat zijn genadig hart jullie verstand verlicht, jullie harten verwarmt en jullie leven met betekenis en dynamiek vult.

Elke dag zijn jullie in mijn hart, en voortdurend bid ik voor jullie. Jawel, ik bid voor jullie, want met Christus verenigd blijven en mezelf totaal aan jullie geven oriënteert mijn leven helemaal. Op die manier ben ik steeds voor jullie aan het bidden en wanneer ik de salesiaanse huizen over de wereld bezoek, kan ik jullie persoonlijk ontmoeten. Dat maakt me heel blij en laat me de Heer danken. In jullie heldere, blije ogen zie ik een groot verlangen om te leven en een verborgen verlangen om van jullie leven iets moois te maken. Natuurlijk vragen jullie: wat moeten we doen en hoe moeten we te werk gaan? Het treft me dat velen onder jullie nog onzeker en in de war zijn. Ik weet heel goed dat jullie niets verwachten van abstracte theorieën of programma's. Daarom kan ik als antwoord op jullie vraag niet beter doen dan jullie toe te spreken met het hart van onze vader Don Bosco. Hij is het die nu door mijn mond tot jullie spreekt; hij is het die zijn bezorgdheid uit voor jullie leven nu en in de toekomst, omdat hij jullie gelukkig wil zien in deze wereld en voor altijd.

‘Mijn beste jonge vrienden, ik zou jullie willen meedelen wat er mij toe gebracht heeft de zin van mijn leven iedere dag beter te begrijpen. Bij mij is dat ontstaan en heeft het zich ontwikkeld vanuit een ontmoeting met een echte “levende” persoon.

Voor mij was dat allereerst mijn moeder Margareta. Kijkend naar een prachtig veld rijpend graan zei ze: “Laten we de Heer danken, Jantje. Hij is zo goed voor ons geweest. Hij heeft ons ons dagelijks brood gegeven.” En toen ik haar vertelde over de droom die heel mijn verder leven zou bepalen, riep zij met een intuïtie die alleen een moederhart kan hebben uit: “Misschien zal je priester worden”. Eenvoudige woorden, maar zij deden me begrijpen dat God een droom voor mij had die moest vervuld worden, een plan, een wonderbaar idee, een liefdesverhaal dat Hij op mysterieuze en stille wijze in mij aan het weven was: mijn leven te wijden aan de jongeren, voor hen en met hen. Dat alles liet me toe grootse dromen te koesteren.

Mijn moeder leerde mij de religieuze zin van het leven, niet slechts in woorden maar ook en vooral door haar voorbeeld, zoals toen zij in het midden van de nacht door de burens gewekt werd om een ernstig zieke te gaan helpen, en zij vlug opstond om hulp te gaan bieden. Diezelfde bereidheid en dezelfde liefde betoonde ze wanneer een bedelaar aanklopte, want nooit liet ze na een stuk brood of wat warme soep te geven. Zo heb ik geleerd dat het niet volstaat te dromen, maar dat men een prijs moet betalen om dromen werkelijkheid te laten worden. Van haar heb ik in eenvoud godsdienstige handelingen leren stellen: gebedspraktijken, plichtsvervulling, opoffering. Haar liefdevolle aanwezigheid herinnerde mij eraan dat het leven de kostbaarste gave is die God ons gegeven heeft, en dat wij het Hem moeten teruggeven, rijk aan vruchten en goede werken.

Mijn leven lang, vooral toen ik belangrijke beslissingen moest nemen, heb ik mensen ontmoet die, verlicht door de Heilige Geest, mij hielpen begrijpen dat het leven een roeping is, die zelfgave impliceert en die me leerden luisteren naar Gods roepstem en de zending aanvaarden die Hij me toevertrouwde. Die persoonlijke ervaring gaf me de sterke overtuiging hoe belangrijk het is voor jonge mensen een omgeving te vinden waar humane en christelijke waarden het klimaat vormen waarin men leeft en beweegt en hoe belangrijk het ook is waardevolle volwassenen te ontmoeten, geestelijke leiders die bekwaam zijn om de waarden waarover zij het hebben te incarneren, omdat zij geloofwaardige getuigen en leefmodellen zijn. In het Oratorio van Valdocco was de familiale atmosfeer die ik er creëerde geen serreatmosfeer, geen nestje waar vreesachtige en kouwelijke jongens zich op hun gemak voelden, zonder zich buiten hun beperkte levenskring te wagen. Neen hoor! Valdocco was een laboratorium waar een roepingencultuur vorm kreeg. Ik bracht mijn zonen tot echte volwassenheid als mens en als christen volgens de geest van vrijheid van het evangelie, zodat zij "mensen-voor-anderen" zouden worden. De sterke persoonlijkheden die in Valdocco opgroeiden zijn daar het bewijs van: van Dominiek Savio en Michel Magone tot de missiepioniers: Cagliero, Lasagna, Costamagna, Fagnano. En vervolgens Rua, Albera en Rinaldi, mijn eerste opvolgers, en zoveel buitengewone figuren, priesters en coadjuteurs, religieuzen en leken, ten volle geëngageerd in de maatschappij en in de Kerk. Roepingenlucht ademde men er in, een verlangen om van zijn leven een prachtig geschenk te maken voor de Kerk en de maatschappij. Na mij hebben veel andere salesianen en leken in de Salesiaanse Familie in hun huizen hetzelfde gedaan.

Jullie ook, beste jonge vrienden, kunnen waardevolle mensen ontmoeten in jullie families of in jullie milieu. Er zijn prachtige, heel humane mensen die in staat zijn om een diepgaande spiritualiteit te beleven en uit te dragen. Naar hen kunnen jullie opkijken als praktische voorbeelden voor jullie eigen leven. Het zijn priesters, godgewijde personen, leken, mannen en vrouwen, die de volheid van hun doopsel vreugdevol beleven. Geleid door de Geest en luisterend naar Gods Woord slaagden zij erin hun christelijke leven te laten groeien en zo moedige en veeleisende levenskeuzes te maken. Op die manier werden zij in de Kerk en in de maatschappij authentieke getuigen van Christus.

Voor jullie gelijken die mensen een beetje op Johannes de Doper: getuigen die de ontmoeting met Jezus vergemakkelijken. De Doper wees inderdaad Jezus van Nazareth voor zijn leerlingen aan als Degene die de diepste verlangens van hun hart kon vervullen, Degene die aan hun leven zin en vreugde kon geven, Degene die werkelijk de weg, de waarheid en het leven was. De getuigen van vandaag, die wij op onze levensweg ontmoeten, zijn "onze Johannes de Doper". Zij die ons ook nu nog de Heer van het Leven kunnen aanwijzen!

En dat gebeurt niet alleen op de levensweg van gelovigen. Iedere mens komt in de loop van zijn leven op een bepaald moment het gelaat en de blik van Jezus tegen en dat kan een beslissende ontmoeting zijn. Vanaf Jezus' ontmoeting met zijn eerste leerlingen tot op de dag van vandaag heeft de uitnodiging veel jonge mensen, mannen en vrouwen, 'aangegrepen'. "Wij hebben de Messias gevonden" zal Andreas aan zijn broer Simon zeggen. "We hebben Hem gevonden over wie Mozes en de profeten gesproken hebben, Jezus van Nazareth" zal Filippus aan Nathanaël zeggen. "Naar wie zouden we gaan? Gij alleen hebt woorden van eeuwig leven" zal Petrus Hem zeggen. Voor hen allen was het – en zo zal het blijven – een ontmoeting die heel hun leven kleur gaf. Een van

Johannes' leerlingen herinnert zich zelfs het precieze moment van die ontmoeting met Jezus: "Het was ongeveer vier uur in de namiddag".

Aan jullie, zoals aan hen, stelt Jezus de fundamentele vraag: "Wat zoeken jullie?" of beter "Wie zoeken jullie?" Wij worden onrustig bij deze vraag, die blijft aandringen, die door ons hart heen naar de diepte van ons wezen gaat: wij kunnen er niet aan ontsnappen of onverschillig blijven. Dan werkt het mysterie van de genade in ons en zoeken we wanhopig naar een antwoord: "Meester, waar verblijft U?" "Kom en zie", antwoordt Jezus. En zij gingen en zagen waar Hij verbleef en die dag bleven ze bij Hem. Een ontmoeting, een persoonlijke vriendelijke relatie die het hart vervult en iemands leven verandert, vandaag zoals toen. Al degenen die Hem ontmoeten, Hem volgen, komen onder de indruk van de diepte en de volheid van zijn leven. Een leven dat voor altijd het model zal blijven van een roeping die in absolute trouw aan God en de andere mensen beleefd wordt.

Wanneer jullie vragen, mijn beste jonge vrienden: "Wat moeten wij doen om aan ons leven echt zin te geven?" wel: kijk naar die Man die ons zozeer bemind heeft dat Hij zich totaal voor ons gegeven heeft. Hij is het model voor ieder levensproject, het trouwe en volledige antwoord op elke roeping, omdat Hij een Man is die helemaal op een centraal idee gefocust was. In Hem is alles – elke fysieke, mentale, intellectuele, affectieve kracht van zijn wil – op harmonieuze wijze geconcentreerd op de kern van wat Hij heeft en wat Hij is. Hij is geen vlinderachtige persoonlijkheid, die voortdurend van de ene bloem naar de andere vliegt op zoek naar een kortstondige schoonheid; Hij is een "rots van een man", stevig geankerd en geworteld in een sterk fundament, dat zijn leven één maakt en harmoniseert vanuit de wil van de Vader, die al wat Hij doet en al wat Hij zegt leidt, die heel zijn handelen en bidden vervult. Dit is het één makend centrale punt, waarop zijn hele wezen focust is, zijn grote droom, een ver reikend project, zijn roeping.

Een van de parabellen die Hij ons vertelt – over de man die bij het ploegen in het veld een schat vindt, alles verkoopt wat hij bezit om die schat te verwerven – beschrijft heel goed zijn eigen ervaring: die droom heeft werkelijk zijn hart veroverd, zoals Hij zelf zegt: "Waar je schat is, zal ook je hart zijn."

Jezus beleeft met een authentieke gedrevenheid zijn inzet voor de droom die Hij in zijn hart meedraagt: het verkondigen en opbouwen van het Rijk van zijn Vader, die verlangt dat alle mensen gered worden en de volheid van leven bereiken. Zijn leven speelt zich niet af in onverschilligheid en apathie. Het is veeleer een leven met een onweerstaanbare intensiteit, een leven vol energie en dynamiek. Zijn woorden laten geen twijfel toe: "Ik ben gekomen om vuur op aarde te brengen en hoezeer verlang Ik dat het reeds aangestoken wordt." Het beeld van het vuur is heel expressief en beschrijft de gloed waarmee Hij de zaak die Hij aanvaard heeft nastreeft.

Dat vuur is de Heilige Geest die ons hernieuwt, op de eerste plaats in het gebed. De vrucht van de H. Geest is liefde, die zich toont in onze innerlijke vrede, in de vreugde van ons milieu en in de dynamiek van ons leven. Hernieuwd door de Geest worden wij volgroeide mensen: geduldig, trouw en geëngageerd.

Datzelfde vuur, mijn beste jonge vrienden, moet vandaag ook jullie harten verwarmen. Jullie mogen niet toelaten dat jullie leven een leven wordt van berusting, als was het een

eenvoudig biologisch proces (geboren worden, opgroeien, zich voortplanten, sterven); jullie mogen jullie levenswijze niet organiseren als was het een leven zonder energie, lusteloos, zonder passie voor God en de naaste. Jullie mogen jullie leven niet verspillen door slechts consumenten of toeschouwers te blijven. Jullie worden opgeroepen om voorttrekkers te zijn in de maatschappij en in de Kerk: “Jullie zijn het zout der aarde en het licht van de wereld”, zou Jezus zeggen.

Het besluit om Jezus op een radicale wijze te volgen berust helemaal op de uitdaging om ons te laten in beslag nemen door de liefde voor God en de dienstbaarheid aan de mensen, vooral de arme en verlaten mensen.

Jawel, mijn beste jonge vrienden, vandaag heeft God jullie nodig om de wereld te “herscheppe”. Iedere man, iedere vrouw heeft een droom waarvoor men wil leven en waarover men wil spreken. Bewogen door de Geest van Jezus heb ik altijd een droom gehad die ik ook vandaag nog heb: volwassenen en jongeren bijeenbrengen in een grote beweging die de profetie kan zijn van deze nieuwe wereld. Een wereld waarin iedere man en iedere vrouw gerechtigheid krijgt. Een wereld waar de “kleinen”, de “laatsten” altijd centraal staan. Een wereld waar alle mensen broeders en zusters kunnen zijn voor elkaar. Die nieuwe wereld kan vorm krijgen, kan werkelijkheid worden, indien jullie Jezus volgen, zijn woorden ter harte nemen en op die manier Gods droom werkelijkheid laten worden.

Allen samen kunnen wij een grote salesiaanse beweging tot stand brengen, die klaar staat om de jongeren te helpen, vooral de armste en de risicjongeren, door het heden en de toekomst te plannen, te focussen op belangrijke doeleinden in het hernieuwen van onszelf en van de anderen en een belangrijke bijdrage te leveren tot het veranderen van de wereld en de geschiedenis. De Salesiaanse Familie wil deze taak opnemen als een roeping en een speciale zending. En jullie, beste jongeren, moeten zich thuis voelen in deze familie, ervan bewust dat jullie de vreugde zijn en de rijpe vrucht van ons werk.

In de Kerk en in de Salesiaanse Familie bestaat een verscheidenheid aan roepingen. Altijd gaat het over opvoedings- en evangelisatiewerk, waartoe wij geroepen worden, geworteld in de diepte en de tederheid van Gods liefde. Het komt tot ons door de toegewijde liefde van Christus en wordt aan de mensheid doorgegeven door onze totale zelfgave aan andere mannen en vrouwen.

Roeping is nooit een vlucht uit een vijandige wereld, die ervaren wordt als moeilijk en bedrieglijk. Evenmin is het een keuze die de apostolische efficiëntie als eerste objectief heeft, maar eerder een weg van liefde, die leidt tot dé Liefde. Uit de basiservaring van een liefde, die zich als uniek en exclusief aanbiedt, komt een nieuwe manier voort van kijken naar de werkelijkheid en eraan te beantwoorden. Het hart dat gezuiverd is door de gave van zichzelf aan God en door de Heilige Geest, is nu in staat om de innerlijke schoonheid van ieder schepsel te appreciëren en die belangeloos lief te hebben. Het is Gods eigen barmhartigheid, die bezit neemt van het mensenhart en die elke pijn en elke zwakheid heelt.

Ik bid voor jullie, mijn dierbare jonge vrienden, opdat velen onder jullie zich vandaag zouden laten boeien, zodanig door God gefascineerd, dat jullie zich totaal aan Hem geven. Als jullie zich in dienst stellen van de Liefde zullen jullie de diepste vreugde kennen. Het is de vreugde van een vruchtbaarheid, die voortkomt uit de intimiteit met

God en uit het harde werken van een arbeider, die alleen leeft voor de zaak van het Rijk van God.

Ik bid ook voor mijn geliefde zonen, de salesianen, opdat zij met vreugde en trouw de grote ervaring van het spirituele vaderschap zouden mogen beleven. Mogen zij voor jullie bekwame gidsen zijn bij het zoeken naar zin en het opmaken van jullie levensproject; oprechte broers die zich tot jullie reisgezellen maken en die voor jullie Gods Woord openleggen, dat leven geeft, verlicht en steun brengt op die vermoeiende tocht. Het Woord, dat de weg opent voor gebed en dat de geheime vlam die we in ons hart dragen opnieuw aansteekt. Zonder die bekwaamheid tot contemplatie zal ons spirituele en apostolische leven geen steun vinden. Mijn dierbare salesianen, wees verlichte gidsen voor degenen die geestelijke leiding zoeken en die in de praktijk reeds een sacramenteel en kerkelijk leven leiden; wijze en geduldige leraars voor hen die hun roeping nog zoeken.

Ik bid in het bijzonder dat de Heilige Geest ijverige en creatieve werklui zou opwekken die in staat zijn hulp te bieden aan al die jongeren die tegenwoordig niet meer bij de Kerk aankloppen. Het zijn jongeren die op hun weg van het volgen van de ster liever de Wijzen zouden ontmoeten dan de schriftgeleerden in Jeruzalem; jongeren die ons niet meer vragen wat zij moeten geloven, maar veeleer wat het betekent te geloven. Om al die redenen is een echte verandering in onze pastorale aanpak noodzakelijk.

Mijn dierbare jongeren en salesianen, laten we ons leven als een roeping beschouwen en onze zending als opvoeders onder de moederlijke bescherming van Maria plaatsen. Het was Maria die in haar hart Jezus' leerling werd door in haar leven voortdurend te luisteren naar Gods Woord. Zij was het die Gods roep beantwoordde met de totale, moedige en vrijwillige gave van zichzelf: "Zie de dienstmaagd van de Heer". Bij haar, de nieuwe vrouw, lerares van geloof en verwondering, leert de Salesiaanse Familie leerling te zijn van de Heer. Zij is de "Moeder" die in liefde de jongeren leven schenkt en opvoedt, zodat zij het in edelmoedige zelfgave tot volheid kunnen laten komen.'

Turijn, 31 januari 2011.

Zeer genegen in Christus Jezus,

Jan Bosco, priester'